

عنوان مقاله:

نقد و تحلیل مجلدات هشتم، نهم، و دهم از تاریخ ادبیات کودکان ایران

محل انتشار:

پژوهشنامه انتقادی متون و برنامه های علوم انسانی، دوره 18، شماره 2 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسندگان:

رویا یدالهی شاه راه - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه فردوسی مشهد

محمد جواد مهدوی - استادیار گروه زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه فردوسی مشهد

خلاصه مقاله:

در این مقاله، سه جلد آخر مجموعه تاریخ ادبیات کودکان ایران، تالیف محمدهادی محمدی و زهره قایینی، را در دو حوزه کلی ارزیابی کردیم: الف) مقدمات و زمینه های نظری، شامل: ۱. نداشتن پیشینه کامل، ۲. مشخص نبودن مبنای نظری و رویکرد نویسندگان در نوشتن تاریخ ادبیات و، به طور خاص، تاریخ ادبیات کودکان؛ ب) مسائل ساختاری و محتوایی، شامل: ۱. نداشتن ساختار منسجم، ۲. مشخص نبودن تعاریف و اصطلاحات و گسست اثر از زمینه نظری ادبیات کودکان در ایران و جهان، ۳. ارجاع ندادن به منابع معتبر و طرح مدعاهای اثبات نشده، ۴. گستردگی بیش از حد دامنه کار، ۵. مشخص نبودن مبنای دوره بندی ها، ۶. مسائل مربوط به هیئت و ظاهر کتاب، و ۷. مشکلات نگارشی و ویرایشی. در مجموع، علی رغم اشکالات نظری، ساختاری، و محتوایی، ارزش اصلی این مجموعه را می توان در گردآوری منابع و اسناد مربوط به تاریخ ادبیات کودکان (به خصوص اسناد نادر) دانست و آن را به منزله منبع مهمی در این زمینه معرفی کرد.

کلمات کلیدی:

تاریخ ادبیات کودکان ایران، نقد، محتوا، ساختار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1330421>

